

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัจจุบัน

พระพุทธศาสนาได้เข้ามาเผยแพร่ในดินแดนสุวรรณภูมิหรือແຂບປະເທດໄທຢູ່ໃນປັຈຸບັນ ເມື່ອພຸທ່ສັກຮາຊ 235 ໃນສັນຍພຣະເຈົ້າໂສກມຫາຣາຊ ຜູ້ປົກຄອງແກວ້ນໝພທວີປ່ອປັຈຸບັນທີ່ຮັຈກັນດີ ກື່ອປະເທດອິນເດີຍ ແນປາລ ເປັນຕົ້ນ ລັດກາຮັສ້າຍນາຄຣັງທີ່ 3 ໂດຍມີພຣະ ໂສະພະແລ້ພຣະອຸຕະຮະເຄຣະ ເປັນພຣະຫຣມຫຼຸດເຂົ້າມາພັຍແພ່ ເມື່ອພຣະພຸທ່ສັກຮານາພັຍແພ່ໃນດິນແດນສຸວຣະນົມ ຄວາມເຈົ້າມີ້ນຄົງ ໃນຄຣັກຫາ ຄວາມເຂົ້ອ ຄໍາສອນຂອງຫວາພຸທ່ທີ່ມີຕ່ອງພຣະພຸທ່ສັກຮາກີ່ເຈົ້າມີ້ນຄົງມາຈຳລົງປັຈຸບັນ

ປະເທດໄທຢູ່ໃດ່ວ່າພຣະພຸທ່ສັກຮາເປັນສັກຮາປະຈຳຫາດີ ເພຣະປະຈາກສ່ວນໃໝ່ ຮັບຍະລຸກ 94 ເປັນຫວາພຸທ່ (ພຣະພິນ ພຸທ່ສາໄຣ. 2544 : 26) ແລ້ມີພິທີກຣມທາງສັກຮານາກມາຍທີ່ ແສດງຄຶ້ງກາຮປົງປົກຕິຮຣມໃນພຣະພຸທ່ສັກຮາ ເຊັ່ນ ກາຮນວ່າພຣະ ບວ່າຈີ່ພຣາຮມນີ້ ເປັນຕົ້ນ ພິທີກຣມ ແລ້ນີ້ກີ່ເປັນສ່ວນໜີ້ທີ່ທໍາໃຫ້ພຣະພຸທ່ສັກຮາສືບທອດມາຈຳລົງປັຈຸບັນ ອ່າງໄຣກີ່ດີກາຮນັບຄື້ອງ ພຣະພຸທ່ສັກຮາຂອງຄົນໄທຢູ່ສ່ວນໃໝ່ເປັນກາຮນັບຄື້ອງໂດຍບຸກກາຮົນຍິມ ກລ່າວົກົມເມື່ອບົດກາຮດັນຄື້ອງ ພຣະພຸທ່ສັກຮາ ຕັນເອງກີ່ພລອຍນັນຄື້ອງໄປດ້ວຍ

ກາຮປົງປົກຕິຮຣມທີ່ເຮັດວຽກວ່ານວ່າຈີ່ພຣາຮມນີ້ໃນພຣະພຸທ່ສັກຮາເປັນສ່ວນໜີ້ຂອງກິຈກຣມ ຫວາພຸທ່ທີ່ມີຈິຕຄຣທາເຂົ້າມາປົງປົກຕິໂດຍກາຮເຂົ້າມາປົງປົກຕິໃນທີ່ນີ້ໄມ້ຕ້ອງໂກນສີຮະຕາມແບນພຣະກົມ ໃນພຣະພຸທ່ສັກຮາ ແຕ່ເປັນກາຮປົງປົກຕິຮຣມເປັນກາຮນຸ່ງໜ່າງຂາວ ກາຮປົງປົກຕິຮຣມເປັນກາຮປົງປົກຕິທີ່ແຕ່ ລະຄນມີຈຸດປະສົງກີ່ທີ່ຕ່າງກັນອອກໄປ ເຊັ່ນ ບາງຄນເຂົ້າມາປົງປົກຕິເພື່ອກາຮສ່ວນສົມບຸລຸ ບາງຄນປົງປົກຕິເພື່ອ ຕອນແກນຜູ້ມີພຣະຄຸມ ເປັນຕົ້ນ ກາຮປົງປົກຕິຮຣມໄໝວ່າຈຸດປະສົງກີ່ໄດ້ການທ້າຍທີ່ສຸດແລ້ວກາຮປົງປົກຕິ ອຣມກີ່ມີສ່ວນໜ່າຍສ່ວນເສີມພຣະພຸທ່ສັກຮາໃຫ້ສືບທອດມັນຄອງຢູ່ປະເທດໄທຢູ່ແລ້ວພຸທ່ສັກຮານິກຫນ ຫວາໄທຢູ່ຕ່ອງໄປ

ກາຮປົງປົກຕິຮຣມຕົ້ງແຕ່ອີຕມາຈຳລົງປັຈຸບັນມີກາຮປົງປົກຕິມາຕລອດ ຍກຕ້ວອຍ່າງ ເຊັ່ນ ກາຮເຂົ້າໄປປົງປົກຕິຮຣມໃນວັນພຣະເຊີ່ນ 15 ກໍາ ເປັນຕົ້ນ ຢ້ອມແມ່ແຕ່ເມື່ອໄດ້ກີ່ຕາມເມື່ອມີເທສກາລປະເພີຖາງ ພຣະພຸທ່ສັກຮາ ຫວາພຸທ່ສັກຮານິກຫນກີ່ຈະພາກັນເຂົ້າວັດເພື່ອປົງປົກຕິຮຣມ ໂດຍກາຮເຂົ້າມາປົງປົກຕິກີ່ໄມ້ໄດ້ ກຳໜັດເວລາເປັນທີ່ແນ່ນອນວ່າກາຮມາປົງປົກຕິຮຣມໃນແຕ່ລະຄຣັງຈະຕ້ອງໃຊ້ເວລາເທົ່າໄຮ່ໄນ່ມີກຳໜັດ ສ່ວນນາກຫວາພຸທ່ທີ່ເຂົ້າມາປົງປົກຕິຮຣມໄໝວ່າຫຍຸງຫຼືຂ້າຍໄໝໄດ້ມີກາຮກຳໜັດວ່າຈະຕ້ອງປົງປົກຕິຮຣມກີ່ ວັນພຸທ່ສັກຮານິກຫນທີ່ເຂົ້າມາປົງປົກຕິຮຣມກີ່ຈະກຳໜັດຕາມຄວາມເໝາະສົມ ເຊັ່ນກາຮວ່າງຈາກ ກາຮະໜ້າທີ່ຂອງຕົນເອງ ເປັນຕົ້ນ ເພື່ອທີ່ຈະໄໝໄໝໃຫ້ມີພລກຮະທບຕ່ອງຈານ ບ້າງກີ່ມາຄນເດືອຍຫຼືອຈະຈານ ເປັນກຣອບກຣວ່າເຊີ່ນອູ່ກັບຄວາມສະດວກຂອງແຕ່ລະຄນ

ปัจจุบันการปฏิบัติธรรมได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐเป็นอย่างดี โดยมีการอนุญาตให้ข้าราชการหรือพนักงานของรัฐสามารถลางานมาปฏิบัติธรรมได้ปีละ 7 วัน บางองค์กรก็จัดให้มีการอบรมปฏิบัติธรรมกันเป็นหมู่คณะตามวัดต่างๆที่อยู่ทั่วประเทศไทย ซึ่งจุดมุ่งหมายก็มีหลายประเด็น เช่น การเข้ามาปฏิบัติธรรมอาจทำให้ข้าราชการเข้ามาปฏิบัติแล้วนำไปปฏิบัติในหน้าที่การงานของตนเอง การเข้ามาปฏิบัติธรรมช่วยให้ข้าราชการและพนักงานของรัฐได้เข้ามาทำบุญที่วัดบ้าง หรือ อาจจะเป็นตัวอย่างแก่ก้องค์รต่างๆ ให้เห็นถึงความสำคัญในการปฏิบัติธรรมว่าอย่างน้อยก็ให้เจ้าหน้าที่ได้พักผ่อน ก่อนที่จะกลับมาทำงานได้อีกต่อไป

วัดดันสนเป็นวัดหนึ่งที่มีพุทธศาสนาสอนจำนวนมากที่เข้ามาปฏิบัติธรรมเป็นประจำแต่จากการสังเกตปัจจุบันพบว่าพุทธศาสนาที่เข้ามาปฏิบัติธรรมในวัดดันสนน้อยลงอย่างมาก หลังจากการสำรวจสถิติการปฏิบัติธรรมที่วัดดันสน จ.อ่างทอง ตั้งแต่ พ.ศ. 2540 – 2549 พบว่า มีผู้บวชจำนวนน้อยลง จาก พ.ศ. 2540 มีผู้เข้ามาปฏิบัติธรรม 5,000 คนเหลือ 4,000, 3,000 และใน พ.ศ. 2549 มีผู้มาปฏิบัติธรรม 2,500 คน (วัดดันสน. 2549 : ไม่ปรากฏเลขหน้า) อาจจะด้วยสาเหตุหลายประการ เช่น ไม่มีเวลาว่างจากการทำงานหรือเกิดจากการแเปลงขันด้านเศรษฐกิจทำให้พุทธศาสนาสอนต้องทำงานหนาอีกช่วงลดเวลา หรืออาจจะเกิดจากความเบื่อหน่ายในกิจกรรมทางศาสนา สถานที่ในการปฏิบัติไม่เอื้อต่อการปฏิบัติ เช่น ไม่สะดวกสบาย สถานที่ไม่พร้อมหรือ ไม่เอื้ออำนวยต่อการปฏิบัติธรรม ซึ่งโดยรวมในสังคมปัจจุบันทำให้จำนวนผู้เข้าวัดปฏิบัติธรรม ได้ลดลงไปจำนวนมาก คำสอนของศาสนาพุทธที่สั่งสอนก็ห่างไกลชาวพุทธเข้าไปทุกที่ ทำให้เกิดเหตุการณ์ขึ้นกับประเทศชาติเป็นปัญหาของสังคม โดยดูจากสถิติดืออาญาที่ราชอาณาจักร อัตราการเกิดคดีอาชญากรรมเพิ่มขึ้นร้อยละ 7.2 และคดีชีวิต ร่างกายและเพศ มีอัตราเพิ่มขึ้นสูงถึงร้อยละ 28.74 (สำนักงาน ป.ป.ส. 2549 : ออนไลน์) เหตุการณ์เหล่านี้เกิดขึ้นทำให้ชาวพุทธผิดศีลธรรม คุณธรรมของศาสนาพุทธอย่างกว้างขวางและอาจจะปรากฏมากขึ้นในอนาคตอันใกล้ หากจำนวนผู้เข้ามาปฏิบัติธรรมได้มากกว่าเท่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน การปฏิบัติธรรมตามแนวทางพระพุทธศาสนาจะเข้าไปขัด格era ยังยัง จิตสำนึกให้พุทธศาสนาทำความดี ไม่ประพฤติไปในทางที่ไม่ดี เหมือนดั่งหลักคุณธรรมของการสร้างเสริมสร้างธรรมาภินิหารที่กล่าวว่า การพัฒนาบุคลากรให้ดีมั่น ในความถูกต้องดีงาม มีความซื่อสัตย์ จริงใจ ขยัน อดทน มีระเบียบวินัย ประกอบอาชีพสุจริต (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10. 2549 : 5)

ดังนั้น การสร้างความพึงพอใจให้เกิดแก่ชาวพุทธด้วยการปรับปรุงการให้บริการของวัดในกิจกรรมต่างๆ จึงจำเป็นและสำคัญเป็นอย่างยิ่งที่วัดจะต้องมี เพราะหากความพึงพอใจไม่เกิดกับผู้ที่เข้ามาปฏิบัติธรรมแล้วก็จะไม่มีใครเข้าวัดปฏิบัติธรรมกันเลย การสร้างความพึงพอใจจึงเป็นสิ่งที่

จำเป็นโดยต้องอ่านวิความสังคมสากล การบริการที่ประทับใจ สามารถโน้มน้าวพุทธศาสนาให้เห็นความสำคัญสิ่งที่จะเกิดขึ้นและต้องการที่จะเข้ามาปฏิบัติธรรมในวัดให้ได้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของพุทธศาสนาที่เข้ามาปฏิบัติธรรมต่อการให้บริการของวัดต้นสน จังหวัดอ่างทอง
 - เพื่อพัฒนาแนวทางการสร้างความพึงพอใจของผู้เข้ามาปฏิบัติธรรมต่อการให้บริการของวัดต้นสน จังหวัดอ่างทอง

ความสำคัญของการวิจัย

เนื่องจากแนวทางการสร้างความพึงพอใจของพุทธศาสนาที่มาปฏิบัติธรรมต่อการให้บริการของวัดต้นสนจังหวัดอ่างทองมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อชื่อเสียงและภาพพจน์ของวัดต้นสนดังนั้น การศึกษาเรื่อง แนวทางการพัฒนาการสร้างความพึงพอใจของพุทธศาสนาที่มาปฏิบัติธรรมต่อการให้บริการของวัดต้นสน จังหวัดอ่างทอง เพื่อที่จะนำผลที่ได้รับมาใช้เป็นข้อมูลในการหาแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขในด้านการบริการให้มีประสิทธิภาพเป็นที่พึงพอใจกับความต้องการของ พุทธศาสนาที่มาปฏิบัติธรรมมากที่สุด จะเป็นการสร้างความเชื่อมั่นและเพิ่มความพึงพอใจกับพุทธศาสนาที่มาปฏิบัติธรรมให้ได้รับความประทับใจและมีทัศนคติที่ดีต่อการบริการทุกๆ ด้านที่วัดต้นสนจัดไว้บริการ นอกจากนี้ยังเป็นการสร้างชื่อเสียงให้กับวัดต้นสนและพระพุทธศาสนาให้เป็นที่ยอมรับและกล่าวถึงในทางที่ดีของพุทธศาสนาในประเทศไทยและต่างประเทศในอนาคตอีกด้วย

ขอบเขตการวิจัย

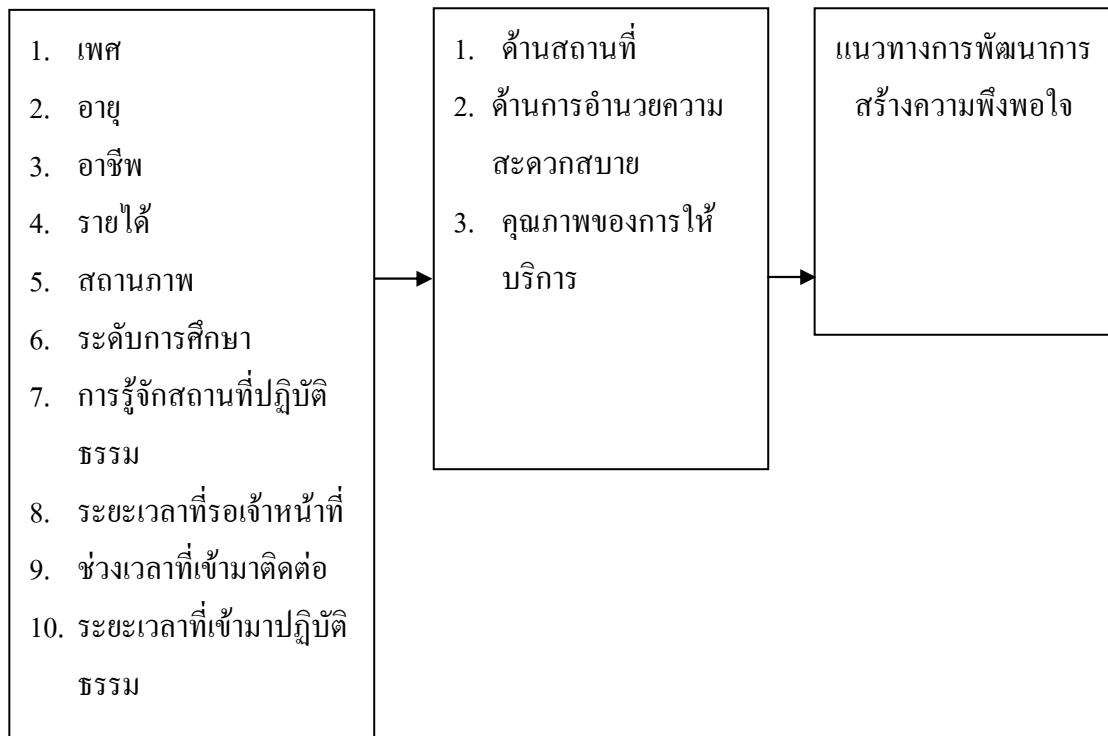
การวิจัยเรื่องนี้มีขอบเขตการวิจัย คือ

1. หน่วยในการวิเคราะห์ ได้แก่ พุทธศาสนาที่มาปฏิบัติธรรมวัดต้นสน จังหวัดอ่างทอง
2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
 - 2.1 ประชากรที่ทำการวิจัย คือพุทธศาสนาที่มาปฏิบัติธรรมในวัดต้นสน จังหวัดอ่างทอง จำนวนประมาณ 200 คน (เดือนธันวาคม 2550-มกราคม 2551)
 - 2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ทำการวิจัย คือ พุทธศาสนาที่มาปฏิบัติธรรมในวัดต้นสน จังหวัดอ่างทอง โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental sampling) จากพุทธศาสนาที่เข้ามาปฏิบัติธรรมในวัดต้นสน จังหวัดอ่างทอง จำนวน 50 คน เนื่องจากในการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 นี้เป็นการศึกษาอิสระ
3. พื้นที่ที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ในวัดต้นสน ตำบลตลาดหลวง อำเภอเมือง จังหวัดอ่างทอง
4. เวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล ตั้งแต่ เดือนธันวาคม 2550 ถึง เดือน มกราคม 2551
ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา
 1. ลักษณะทั่วไปของประชากร ประกอบด้วย เพศ อายุ อาชีพ รายได้ สถานภาพ ระดับการศึกษา การรู้จักสถานที่ปฏิบัติธรรม ระยะเวลาที่ร่อเจ้าหน้าที่ ช่วงเวลาที่เข้ามาติดต่อ ระยะเวลาที่เข้ามาปฏิบัติธรรม
 2. ระดับความพึงพอใจของพุทธศาสนาที่เข้ามาปฏิบัติธรรมต่อการให้บริการวัดต้นสน จ.อ่างทอง ต่อการบริการทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านสถานที่ ด้านการอำนวยความสะดวกและด้านคุณภาพ การให้บริการ
 3. ผลลัพธ์การวิจัย คือ แนวทางการพัฒนาการสร้างความพึงพอใจ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาแนวทางพัฒนาการสร้างความพึงพอใจของพุทธศาสนาที่เข้ามาปฏิบัติธรรมวัดดันสนจังหวัดอ่างทองต่อการให้บริการทั้ง 3 ด้าน ดังแสดงในภาพประกอบ 1

ลักษณะทั่วไปของประชากร	ความพึงพอใจของพุทธศาสนาที่เข้ามาปฏิบัติธรรมวัดดันสน	ผลลัพธ์การวิจัย
	จ.อ่างทองต่อการให้บริการทั้ง 3 ด้าน	

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

แนวทางการพัฒนา หมายถึง กระบวนการในการนำผลที่ได้จากการวิเคราะห์ สังเคราะห์ นำมาใช้ เพื่อการวางแผนในการพัฒนาการสร้างความพึงพอใจของพุทธศาสนาที่มาปฏิบัติธรรม ต่อการให้บริการของวัดดันสน จังหวัดอ่างทอง

ความพึงพอใจ หมายถึง ระดับความรู้สึกที่เกิดขึ้นของพุทธศาสนิกชนที่มาปฏิบัติธรรมที่มีต่อการบริการของ วัดด้านสน จ.อ่างทอง โดยแยกออกเป็น 3 คือ ด้านสถานที่ ด้านการอำนวย ความสะดวกสบายและ ด้านคุณภาพการให้บริการที่วัด ได้จากแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

สถานที่ หมายถึง ที่พักอาศัย ห้องน้ำห้องสุขา ห้องปฏิบัติธรรม สถานที่รับประทานอาหาร ที่พักผ่อนหย่อนใจ ที่จอดรถในวัดด้านสน จังหวัดอ่างทอง

ที่พักอาศัย หมายถึง สถานที่ที่ผู้เข้ามาปฏิบัติธรรมอาศัยอยู่ภายในวัดด้านสน จ.อ่างทอง

ห้องน้ำ ห้องสุขา หมายถึง สถานที่สำหรับผู้เข้ามาปฏิบัติธรรม เพื่ออาบน้ำ ชำระล้างร่างกาย ถ่ายหนัง ถ่ายนา ภายในวัดด้านสน จ.อ่างทอง

ห้องปฏิบัติธรรม หมายถึง ห้องสำหรับมีไว้เพื่อทำกิจกรรมปฏิบัติธรรมกรรมฐาน นั่งสมาธิ สรวมนต์ภารนา ภายในวัดด้านสน จ.อ่างทอง

สถานที่รับประทานอาหาร หมายถึง สถานที่ที่มีไว้เพื่อรับประทานอาหารของผู้ที่เข้ามาปฏิบัติธรรมภายในวัดด้านสน จ.อ่างทอง

สถานที่พักผ่อนหย่อนใจ หมายถึง สถานที่ที่ผู้มาปฏิบัติธรรมใช้พักผ่อนหลังจากทำกิจกรรมจากการทางวัดแล้ว

สถานที่จอดรถ หมายถึง บริเวณพื้นที่มีไว้สำหรับจอดรถแก่ผู้ที่เข้ามาปฏิบัติธรรมภายในวัดด้านสน จ.อ่างทอง

การอำนวยความสะดวกสบาย หมายถึง สิ่งที่สามารถอำนวยความสะดวกความสะดวกสบายที่วัดด้านสน จัดไว้ให้เพื่อบริการแก่ผู้ที่มาปฏิบัติธรรม ได้แก่ การดูแลเอาใจใส่ การต้อนรับ การให้ข้อมูล ความปลอดภัยในวัดด้านสน จ.อ่างทอง

การดูแลเอาใจใส่ หมายถึง ความกระตือรือร้น สอบถามถึงความต้องการ ทำงานด้วยความรวดเร็วของเจ้าหน้าที่ผู้ที่เข้ามาปฏิบัติธรรมภายในวัดด้านสน จ.อ่างทอง

การต้อนรับ หมายถึง กิริยามารยาทที่อ่อนน้อม ยิ้มแย้มแจ่มใส พูดจาสุภาพเรียบร้อยของเจ้าหน้าที่ต่อผู้ที่เข้ามาปฏิบัติธรรมภายในวัดด้านสน จ.อ่างทอง

การให้ข้อมูล หมายถึง การอธิบายรายละเอียดของข้อมูลของเจ้าหน้าที่ต่อผู้ที่เข้ามาปฏิบัติธรรมภายในวัดด้านสน จ.อ่างทอง

ความปลอดภัย หมายถึง การดูแลรักษาความสงบเรียบร้อย ตรวจสอบการเข้าออกวัดของเจ้าหน้าที่ต่อผู้ที่เข้ามาปฏิบัติธรรมภายในวัดด้านสน จ.อ่างทอง

คุณภาพของการบริการ หมายถึง ระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการต่อเจ้าหน้าที่ของวัดที่ให้บริการด้วยความรวดเร็วในการติดต่อสอบถามข้อมูลตามความต้องการ ความสามารถของเจ้าหน้าที่ในการเอาใจใส่ กระตือรือร้นการจัดการกับปัญหาเมื่อเกิดขึ้น ด้านให้การช่วยเหลือเมื่อเกิด

เหตุการณ์หรืออุบัติเหตุกับนักปฎิบัติธรรมได้ทันท่วงที่ ด้านการให้คำแนะนำ/ความรู้ ข้อมูลข่าวสาร เเข้าใจชัดเจนด้วยกิริยามารยาทที่อ่อนโยน สุภาพ เรียบร้อยในต่อการเข้ามาปฎิบัติธรรมทุกครั้งในวัด ตื้นสน จ.อ่างทอง

การปฎิบัติธรรม หมายถึง กิจกรรมที่ประชาชนผู้สนใจเข้ามาถือศีล ประพฤติธรรม ใน วัดตื้นสน จ.อ่างทอง

พุทธศาสนา หมายถึง ประชาชนที่มาปฎิบัติธรรมที่วัดตื้นสน จ.อ่างทอง

ผู้รับบริการ หมายถึง ประชาชนที่เข้ามาปฎิบัติธรรมที่วัดตื้นสน จ.อ่างทอง

เพศ หมายถึง เพศของพุทธศาสนาที่เข้ามาปฎิบัติธรรมในวัดตื้นสน จ.อ่างทอง

อายุ หมายถึง อายุของประชาชนที่เข้ามาปฎิบัติธรรมที่วัดตื้นสน จ.อ่างทอง

อาชีพ หมายถึง การประกอบอาชีพของประชาชนที่มาปฎิบัติธรรมในวัดตื้นสน จังหวัด อ่างทอง ประกอบด้วย

1. รับราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ หมายถึง ผู้ที่ทำงานรับราชการ
 2. พนักงานบริษัท หมายถึง ผู้ที่ทำงานบริษัทของเอกชน
 3. ประกอบธุรกิจส่วนตัว หมายถึง ผู้ประกอบธุรกิจทุกชนิดที่เป็นของตนเอง
 4. ค้าขาย หมายถึง ผู้ที่ทำการค้าขาย
 5. แม่บ้าน หมายถึง ผู้ที่ทำงานในบ้าน ไม่มีรายได้เลี้ยงครอบครัว
 6. รับจ้าง หมายถึง ผู้ที่ทำงานลูกจ้าง
- รายได้ หมายถึง จำนวนเงินที่ได้รับจากการทำงาน

สถานภาพสมรส หมายถึง สถานะปัจจุบันทางการสมรส ประกอบด้วย

1. โสด
2. สมรสแล้ว
3. หม้าย / หย่าร้าง

ระดับการศึกษา หมายถึง การศึกษาของประชาชนที่เข้ามาปฎิบัติธรรมในวัดตื้นสน แบ่งออกเป็น 5 ระดับ คือ

1. ประถมศึกษา
2. มัธยมศึกษาตอนต้น
3. มัธยมศึกษาตอนปลาย / ปวช.
4. อนุปริญญา/ปวส.
5. ปริญญาตรี
6. สูงกว่าปริญญาตรี

การรู้จักสถานที่ปฏิบัติธรรม หมายถึง การได้รับบอกกล่าวข้อมูลของสถานที่ปฏิบัติธรรม ระยะเวลาในการเดินทางที่ หมายถึง จำนวนเวลาในการเข้ามาติดต่อแต่ละครั้งในแต่ละครั้ง ว่าใช้เวลาเท่าไหร่

ช่วงเวลาที่เข้ามาติดต่อ หมายถึง ระยะเวลาที่เข้ามาติดต่อ

ระยะเวลาที่เข้ามาปฏิบัติธรรม หมายถึง จำนวนระยะเวลาที่เข้ามาปฏิบัติธรรม อัธยาศัย และการเอาใจใส่ของเจ้าหน้าที่ หมายถึง นิสัยใจคอ ท่าทาง การแสดงออก ความเอาใจใส่ของเจ้าหน้าที่ ในวัดด้านสนจังหวัดอ่างทอง ที่แสดงต่อพุทธศาสนาที่มารับบริการใน วัดด้านสน จ.อ่างทอง

ความพึงพอใจของพุทธศาสนาผู้มารับบริการ หมายถึง ระดับความรู้สึกของ พุทธศาสนาที่มีต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ภายในวัดในด้านสถานที่ด้านการอำนวยความ สะดวกสบายและคุณภาพของการบริการ โดยพิจารณาจากผลคะแนนที่ได้จากการประเมินที่ผู้วิจัย สร้างขึ้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงระดับความพึงพอใจของพุทธศาสนาที่เข้ามาปฏิบัติธรรมต่อการ ให้บริการของวัดด้านสน จังหวัดอ่างทอง
2. ผลการวิจัยสามารถใช้เป็นแนวทางพัฒนาการสร้างความพึงพอใจของผู้เข้ามาปฏิบัติ ธรรมต่อการให้บริการของวัดด้านสน จังหวัดอ่างทอง